

[Fiskeriministeren.]

fiskeriinspektion og opmåling, og når disse fartøjer, som vil blive af en størrelse på ca. 1 700 t, får en hastighed på ca. 18 knob og bliver udstyret med helikoptere, er til rådighed for fiskeriinspektionen, tør man regne med en væsentlig forbedring af forholdene.

Da der endvidere er et mindre antal patruljefartøjer under bygning, som i et vist omfang vil kunne anvendes i inspektionen langs den jyske vestkyst, må det vist antages, at fiskeriinspektionen til den tid vil blive betryggende varetaget.

Men så vil man spørge: hvad kan vi gøre i mellemtiden for at effektivisere inspektionen, da det program, jeg her har talt om, jo lader vente noget på sig? Jeg kan sige, at så snart jeg modtog den første klage over overtrædelse af fiskerigrænserne ved vestkysten, talte jeg med forsvarsministeren om en forstærkning af inspektionen, og forsvarsministeriet sendte med få timers — jeg tror et par timers — varsel 2 kuttere og et større fartøj til vestkysten.

Af de senere indløbne oplysninger synes det at fremgå, at dette har hjulpet godt, men ikke været fuldt tilstrækkeligt, og det overvejes i øjeblikket i fiskeriministeriet, hvad man yderligere kan gøre ved sagen.

Jeg har på ny drøftet spørgsmålet med forsvarsministeren, idet fiskeriministeriet jo ikke selv råder over tilstrækkeligt fartøjsmateriel til at klare opgaven.

Forhandlingerne mellem os har ført til, at der også sendes en flyvemaskine ned langs vestkysten nu og da til rapportering og opnotering af navnene på de uefterrettelige fremmede fiskeres både, ligesom det er lovet mig, at der foreløbig vil være et par marinefartøjer ved vestkysten, deraf et hurtiggående.

Jeg tror for min del, at fiskerne vil være så nogenlunde tilfreds med denne forbedring, også fordi de for tiden så meget omtalte overtrædelser af fiskerigrænsen må anses at være begrænset til tungesæsonen i år fra tidlig i april og til udgangen af juli. Når tungesæsonen er afsluttet, vil det ulovlige fiskeri formentlig ophøre af sig selv.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om sygehusvæsenet.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1521, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 829).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Poul Nilsson: Som det fremgår af den afgivne betænkning over forslag til lov om sygehusvæsenet, har udvalget siden den førstebehandling, som fandt sted den 16. februar 1961, holdt 8 udvalgs møder og har herunder haft flere samråd med den højtærede minister. Udvalget har stillet ministeren flere spørgsmål, som alle er blevet besvaret, hvilket jeg gerne vil takke såvel ministeren som ministeriets embedsmænd for. Vi har tillige i udvalget modtaget henvendelser fra Sygehusforeningen i Danmark, Den danske Købstadforening, Københavns amtsråd, Århus byråd og borgmesteren i Odense.

Efter drøftelserne i de udvalgs møder, der nu er afholdt, og de besvarelser, som vi har fået på de stillede spørgsmål, tør jeg vist godt sige om denne lovgivning, at problemerne er særdeles vanskelige at løse. Det fremgår då også af den forhandling, som har været ført med Sygehusforeningen i Danmark, at egentlige forslag om en nyordning med mere ensartede tilskudsbeløb fra staten har vi ikke modtaget. Det er for så vidt forståeligt, thi Sygehusforeningen, der jo repræsenterer hele Danmark, har vel ikke, selv om den kan se og anerkende den skæve fordeling, der findes i de nugældende tilskudsregler, og som er fremkommet i kraft af den meget betydelige udvikling, sygehusene har været og er inde i, i denne situation villet stille forslag, der kunne indebære en fare for, at nogle af sygehusene kunne komme til at risikere en